

14 . Bordușani | Comuna: Bordușani | Județ: Ialomița | Punct: Bordușani Popina | Anul: 2022

Anul: 2022

Cod RAN: 92998.01

Perioade: Preistorie

Epoci: Eneolitic

Autori: Cătălin Bem, Ioan Cernău, Radu Coman, Simona Munteanu, Florin Vlad, Cătălina Cernău, Andrei Asăndulesei, Tudor Hila, Adrian Bălășescu, Mihaela Golea, Cătălin Nicolae, Gabriel Vasile, Valentin Radu, Valentin Parnic

Instituții: Muzeul Județean Ialomița, Muzeul Județean Ialomița, Muzeul Județean Ialomița, Muzeul Județean Ialomița, Muzeul Județean Ialomița, Muzeul Județean Ialomița, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Prahova, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Muzeul Național de Istorie a României, Muzeul Dunării de Jos, Călărași

Nr. autorizatie: 41

Data autorizatiei: 2022-03-17

Raport de cercetare arheologică de la Bordușani Popina (com. Bordușani, jud. Ialomița)

Raport

Unul dintre principalele obiective ale campaniilor 2021-2022 a fost inițierea de cercetări noi pentru identificarea eventualelor elemente de delimitare ale tell-ului Bordușani Popină. Fără îndoială, beneficiam de concluziile cercetărilor similare – intruzive sau nu –, întreprinse în zeci de tell-uri de la nord de Dunăre. Astfel, am decis să investigăm intruziv, într-o primă etapă (2021), zona sudică a tell-ului. Au fost identificate și cercetate parțial atunci cel puțin șase șanțuri de delimitare, de dimensiuni diferite. Toate sunt abandonate la scurt timp după excavare și, exceptându-le pe cele din exteriorul actual al martorului de eroziune pe care s-a dezvoltat tell-ul, sunt suprapuse de complexe de locuire Gumelnița – locuințe neincendiate, zone menajere sau de pasaj. Traseele unora dintre șanțuri au fost precizate și magnetic și prin ERT. În cea de-a doua etapă (2022), ne-am axat atenția cu precădere asupra spațiului de la vest de martorul de eroziune. Zona fusese parțial scanată magnetic în 2021, precizându-se existența unui șanț la baza Popinei și a altuia posibil (interpretat și ca eventual paleocanal) la cel puțin 30 m vest de aceasta (Fig. 1). Au fost trasate trei secțiuni, orientate aproximativ est-vest, cu lățimea de 2 m – S1 (35 m lungime), S2 (25 m) și S3 (14 m). Primele două, paralele între ele, au fost trasate în zona actual inundabilă, cu scopul de a intercepta anomalia magnetică pozitivă relevată de măsurătorile magnetice din 2021. Cea de-a treia, de la baza Popinei, urma să verifice cealaltă anomalie pozitivă. Secțiunile au fost săpate mecanic într-o primă fază, eliminând depunerile coluviale masive în cazul S3 și cele naturale recente din zona S1-S2. Adâncimile maxime de cercetare au fost, pentru S1, 3,20 m, S2 – 3,30 m, S3 – 5,20 m. Profilele lungi ale secțiunilor au fost carioate (1x1 m) pentru analiza fotogrametrică. Cea mai de jos linie de carioaj este la cota -20 față de punctul zero al șantierului arheologic. Concomitent cu cercetarea arheologică propriu-zisă a fost realizată scanarea LiDAR (anexa 1) a aproximativ 8,5 ha, incluzând și zona celor trei secțiuni deschise în campania 2022. Deși cercetarea celor trei secțiuni nu este încheiată putem avansa o serie de concluzii și ipoteze: - coluviul masiv din zona S3 (Fig. 2) nu are numai cauze naturale, depunerea lui putând fi pusă în legătură și cu o acțiune de orizontalizare și amenajare (mecanizată) a părții superioare a Popinei, poate cu ocazia construirii cantonului silvic și a anexelor acestuia. Aceasta presupune și că microtopografia martorului de eroziune în zona limitrofă S3 era cu totul alta. - cele două șanțuri de delimitare descoperite în S3 (Fig. 2) – corespunzând anomaliilor magnetice pozitive (Fig. 1) – au aceleași caracteristici cu cele monumentale descoperite și cercetate parțial în zona sudică a tell-ului în campania 2021. Materialul ceramic din umplutura lor este în totalitate de factură gumelnițeană. - anomalia magnetică pozitivă din vestul martorului de eroziune s-a dovedit a fi un paleocanal de mari dimensiuni (Fig. 3). Adâncimea albiei a

putut fi precizată numai prin realizarea unor carote sedimentologice -6,80 m de la suprafața actuală a solului.

Între acest paleocanal și baza Popinei, o intervenție antropică (Fig. 4), cu un slab semnal magnetic pozitiv (Fig. 1), se cantonează în zona curbei de nivel de 42,20 m generată de scanarea LiDAR și poate corespunde celui mai excentric șanț descoperit și cercetat parțial în zona sudică a tell-ului, în campania 2021. (autori: Cătălin Bem, Andrei Asăndulesei, Ioan Cernău)

Informații suplimentare online

[Raportul 6861 din cronica.cimec.ro](https://cronica.cimec.ro/raportul-6861)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](https://mapserver.cimec.ro/)
